

Ngày x a ngày x a, t i m t ngôi làng n có m t gia đình bá h n i ti ng giàu có nh t vùng. Ng i ng i n ph c, nhà cao c a r ng, đ ng ru ng thì mệnh mông bát ngát, th ng cánh cò bay, gia súc thì t ng đàn, lúa ch t đ y b , trong nhà không thi u th gì, k ăn ng i có t i ch ng m y m i ng i. Cao l ng m v ăn mãi không h t.

Gia đình bá h có hai ng i con, m t trai m t gái. Ai cũng khôi ngô tu n tú, xinh đ p và n t na. Nh ng r i tai h a đã giáng xu ng gia đình h , khi ng i con gái vì u t c v i m i tình cùng chàng thi sĩ mà quên sinh, còn củ u con trai trong m t l n đi săn trong r ng sâu, b t c n b s p b y mà tr thành k tàn ph .

Ng i m vô cùng đau kh và tuy t v ng. Bà s ng trong n i ám nh và oán h n. Ngày ngày bà ăn chay ni m Ph t củ u xin đ c bình an và không còn phi n mu n. R i m t ngày kia, bà cho g i t t củ nh ng ng i dân mang n v i gia đình bà đ n và phán r ng:

- T x a t i nay, gia đình ta ăn có trên có đ i, ai khó khăn ta đ u củ u giúp, cho vay b c và lúa g o, sau m i l n thu ho ch thì gia đình các ng i đ u có tr nh ng v n không th h t. Nay ta cho g i các ng i t i đ xóa t t củ các món n t tr c đ n nay. Dù n nhi u hay ít. T nay

trở về sau, giữa gia đình ta và gia đình những nông dân này không còn bất kỳ món nợ nào.

Những người nông dân nghèo khổ vui mừng khôn xiết, tay bắt mắt mừng, có những người đã quỳ lạy cảm tạ tấm lòng của bà mà khóc nức nở, nguyện làm thân trâu ngựa để báo đáp ân này. Những bà mẹ lòng từ ái "Kể ăn người ở trong gia đình ta nay đã có đủ vì vậy ta không cần thêm nữa, các người hãy về lo làm ăn và sống cuộc sống như mình mong muốn".

Việc làm này của bà, những tình nguyện riêng như vậy thì trong lòng bà sẽ thấy thanh thản những sao vẫn những trĩu mắt nỗi buồn.

Nhân dịp một lần vào viếng chùa, bà đã xin gặp với Hòa thượng và bạch rằng hãy cho bà xin một bài thuốc để đi trị khổ đau và phiền não. Với Hòa thượng mỉm cười hiền hòa nhìn người phàm sang trọng, quý phái những có khuôn mặt đăm đăm buồn mà nói, bà hãy tìm đến thầy gia đình của bao người biết khổ, xin một gia đình một bát nước. Với thầy bát nước để biết này, tôi sẽ nói thành một lời thuốc gì ở cửa như sống muốn trong lòng bà.

Ngay sau đó, bà lên đường tìm thăm gia đình thật nhiều mà bà quen biết bấy lâu nay, bà nghĩ rằng thật nhiều gia đình này đang hạnh phúc và bà có thể xin được một bát nước. Quả là éo le, sau khi nghe bà trình bày, chủ nhà nhìn bà với ánh mắt ngẩn ngơ, rằng bà đã đến không đúng nhà và tìm không đúng người.

Lúc này, người chủ nhà bắt đầu kể về câu chuyện gia đình, họ đã sống những ngày đau khổ, bất hạnh ra sao, con cái khi nào họ mất mẹ và buồn phiền như thế nào v.v... Nghe xong, bà liền nói những lời động viên, an ủi, và yêu cầu họ trở về khi bà tìm thăm gia đình khác.

Cứ ngày hôm nay, bà không xin được một bát nước nào. Nước là thứ đi đâu cũng có thể lấy, dù tìm những bà không thể xin được. Gia đình nào cũng có nỗi đau riêng, không ai giúp ai và tất cả những người đi ẩu khi nào bà chạm lòng, họ mất phần xớt tự nhiên, cả một người phẫn nộ đã trải qua những mất mát những đau đớn trong cuộc sống, bà đâu nói lời khích lệ tinh thần, hay đến gần chỉ là lắng nghe họ tâm sự để họ hiểu những gì họ đã trải qua bằng tất cả tình yêu thương và có.

Suốt những tháng ngày sau đó, bà kiên nhẫn đi xin, những cũng không tìm thấy gia đình nào hạnh phúc thật sự như bà vẫn thấy. Nỗi nào cũng chết chóc nỗi niềm khổ đau và hận thù. Bà luôn bận tâm suy nghĩ làm thế nào để an ủi, giúp mọi người thoát khỏi phiền não, xoa dịu đau đớn, và bà đã quên đi đau khổ của chính mình.

Giờ đây họ bao giờ hết, bà thấy lòng mình thật thanh thản, nhẹ nhàng. Khi ta cho đi cũng là khi ta nhận lại nhiều hơn, nỗi buồn sẽ biến đi khi ta cảm nhận lòng mình, đón nhận lại sự chia sẻ, lời thân thiện từ những người chung quanh.

Sẽ không có bất kỳ lời thu hút nào có thể "chữa lành" những phiền muộn trong mỗi thân thể con người. Cách mà với Hòa thượng cho người phẫn nộ bất hạnh kia thật sâu sắc và ý nghĩa.

Sẽ thật trọng, lòng khoan dung, tình yêu thương của một người đàn bà từng làm vợ, làm mẹ của những đứa con, đã giúp bà nhận ra rằng nỗi đau xung quanh cuộc sống này. Đi ẩu mà thật trọng bà chạm đến được biết và thấu hiểu.

Bây bát nước, bà mãi không bao giờ tìm thấy những điếu này cho bà nhieu trãi nghiệm đáng quý, nó giống như thiên thần hộ mệnh đến đến bà đến với những điếu bện thân từng ng chng nh không th. Nỗi đau mà bà đang chịu đựng rất nh so với những ng khác, phải chăng đó là một điếu hạnh phúc?

Đôi khi trong cuộc sống, có những thứ đi mà tất cả mọi thứ chng là bện, đến nỗi bện càng càng càng mình không thể chịu đựng hơn đến đến a, những hãy càng càng đến buông xuôi và bện cuộc, vì sự muốn gì rồi mọi thứ cũng sẽ qua đi. Chính nỗi cỏi của bện mang lại hạnh phúc cho những ng xung quanh, và tất nhiên nó cũng mang lại hạnh phúc cho chính bện thân bện nỗi a. Điếu ng t ngào nh t bao giờ cũng đến phía sau những nỗi cô đơn.

Quán Nh